

INDEX RERUM NOTABILIUM

A

Abel. — Abel omnia refert ad Deum, pia mentis intentione; Cain vero totum menti suae deputat, tanquam principali. *Dom. XX post Pent.*, v. 47, lit. b.

Abnegatio. — Una est inter octo beatitudines. *Dom. II Aed.*, v. 5, n. 7.

Est verum sacrificium. *Dom. Sexag.*, v. 46, n. 7. Vide ADVERSITAS.

Abominatio. — Quae sit abominatio maxima. *Dom. XXIV post Pent.*, v. 45, n. 8.

Diversae abominaciones, quibus Deus peccatores punit. *Ibid.*, n. 5.

Abrahamus. — Abrahami perfectissima obedientia. *Dom. IV Aed.*, v. 2, lit. b.

Humilitate fit pater fidei. *Dom. III Aed.*, v. 23, lit. a.

Absalon. — Absalonis historia malitiam, instabilitatem et infelicem exitum mundi repraesentat. *Fest. Pent.*, v. 27, lit. c.

Absolutio. — Qualiter absolutio sacramentalis tollat peccata. *Dom. XVIII post Pent.*, v. 6, n. 13.

Abstinencia. — Abstinencia praecipua est contra diabolum armatura. *Fer. IV Cin.*, v. 46, n. 8.

Unicum infirmitatis nostrae remedium. *Ibid.*, v. 47, n. 3.

Diabolus certamen inire non audet cum iis qui in abstinentia vitam suam agunt. *Dom. I Quadr.*, v. 2, lit. c.

Abstinencia et jejuniium media sunt efficacia ad gloriae possessionem. *Dom. II Quadr.*, v. 3, lit. d.

Illi qui acutiori et perspicaciori sunt intellectu praediti, abstinentes esse pariter conspiciuntur. *Ibid.*

Acceptio personarum. — Deus dona et gratias suas sine ulla personarum acceptione distribuit. *Dom. Septuag.*, v. 8, n. 10.

Accessus. — Accedit ad nos Deus, quando per viam humilitatis ab eo recedimus. *Dom. III post Epiph.*, v. 8, n. 6.

Accedit idem quando per contritionem et pietatem ei approximamus. *Dom. Quinq.*, v. 40, n. 7. Vide ADVENTUS.

Accusatio. — Accusatus non est condemmandus sine praevio maturo examine. *Dom. V post Epiph.*, v. 29, n. 4. Vide IGDDEX.

Quandoque alios culpamus, et ipsi insontes haberi volumus, licet rei simus. *Dom. III Aed.*, v. 22, lit. a.

Aecidia. — Perniciosi ejus effectus. *Dom. V post Epiph.*, v. 24, n. 2. Item *Dom. XVIII post Pent.*, v. 1, n. 12.

Signum est reprobationis. *Dom. VI post Epiph.*, v. 31, n. 15.

Appellatur claudicatio. *Dom. II Aed.*, v. 5, n. 2.

Assimilatur paralyti. *Dom. XVIII post Pent.*, v. 1, n. 13.

Ex aecidia eveniunt multa mala. *Dom. Septuag.*, v. 1, lit. j.

Aecidia est quadam tristitia aggravaus, quae ita deprimat animam hominis, ut nihil ei agere libeat. *Dom. XVIII post Pent.*, v. 1, lit. g.

Acediosus. — Acediosus inexorabilem sibi Deum reddit. *Dom. IV post Epiph.*, v. 24, lit. j.

Actio. — Non sufficit scire vel dicere, sed facere. *Dom. XII post Pent.*, v. 28, lit. a, b.

Activa. — Vita activa commendatur. *Dom. IV Aed.*, v. 3, n. 1.

Adamas. — Significat humanam felicitatem. *Dom. III Aed.*, v. 20, n. 4.

Symbolum est amoris et affectus parentum. *Fer. IV post Dom. II Quadr.*, v. 21, n. 13.

Adam. — Ejus praevicatio quantum animabus praedica-verit et nocuerit. *Dom. V post Epiph.*, v. 20, n. 4.

Adamus se ingratum exhibuit erga Creatorem suum. *Dom. XXI post Pent.*, v. 24, lit. g.

Adamus incidit in latrones qui spoliaverunt eum divina gratia, virtutibus et excellentia. *Dom. XII post Pent.*, v. 30, lit. a.

Adamus peccavit ut Evam suam non contristaret. *Dom. in Albis*, v. 27, lit. b.

Morte animae mortuus est Adam die qua peccavit. *Dom. I Quadr.*, v. 1, lit. e.

Deus miseretur illius statim post peccatum. *Dom. IV Aed.*, v. 1, lit. a.

Aditus. — Ne minimus quidem indulgens est demoni. *Dom. IV Aed.*, v. 2, lit. d.

Admiratio. — Alia est propria, alia impropria. *Dom. infra Octav. Nativ.*, v. 23, n. 1 et 6.

Admiratio unde oritur. *Ibid.*, n. 3.

Quomodo cadat in B. V. Mariam. *Ibid.*, n. 1 et 2. Et Christum. *Dom. III post Epiph.*, v. 40, n. 1.

Oritur ex visione effectus et ignorantia causa. *Dom. infra Octav. Nativ.*, v. 33, lit. a.

Res divinae licet sint notae, nobis tamen admirationem causant. *Ibid.*, lit. c.

Admonitio. — Admonitio est actus charitatis simul et prudentiae. *Dom. XX post Pent.*, v. 49, lit. a. Vide CORRECTIO, REPREHENSIO.

Adolescens. — Si hunc instruxeris, ad quae voles, informare valebis. *Dom. II Aed.*, v. 7, lit. d.

Adolescentia. — Deus maxime zelat conversionem nostram in aetate juvenili. *Dom. I post Epiph.*, v. 42, lit. g.

Maximi meriti est adolescentiam Deo offerre. *Dom. I post Epiph.*, v. 42, lit. f.

Adoratores. — Adoratores veri adorant in spiritu et veritate. *Dom. IX post Pent.*, v. 46, lit. a.

Adulatio. — Adulatio peior est peste. *Fer. IV post Dom. I Quadr.*, v. 39, n. 1.

Adulationes Hebraeorum terminantur in odio. *Fer. IV Pass.*, v. 24, n. 8.

Adulatio potentissima machina ad deiciendas animas. *Dom. XXII post Pent.*, v. 16, n. 14.

Adulatio inimica Deo. *Ibid.*, v. 18, n. 2.

Vitiis illaqueatos detinet. *Ibid.*

Vin incantandi habet. *Ibid.*, v. 19, n. 2.

Quam sollicitè Christus adulationis vitium præcaverit. *Dom. II Adc.*, v. 7, n. 1.

Quod familiarissimum est in aulis et palatiis. *Dom. II Adc.*, v. 2, n. 2. *Fer. III Pass.*, v. 1, n. 12.

Adulatio non in donibus pauperum. *Dom. III Adc.*, v. 19, n. 3.

Facit apostatas, persecute martyres. *Dom. II Adc.*, v. 4, lit. b.

Cæci dicendi sunt qui tum mundi tum hominum adulatione se duci sinunt in quævis gravissima peccata. *Dom. II Adc.*, v. 5, lit. a.

Magna opus est virtute ad hoc ut quis per adulationem non seducatur. *Dom. II Adc.*, v. 7, lit. a.

Regibus et Principibus perpetuum et maximum malum causant. *Dom. II Adc.*, v. 9, lit. a.

Per adulationem diabolus eos quos perfectiores et sanctiores esse novit, quantum potest seducere satagit. *Dom. I Quadr.*, v. 3, lit. f.

Hæc est adulatoris sagacitas, ut nunquam ejus cui adulari studet, defectus commemoret. *Ibid.*

Adulatores. — Adulatorum prima simulatio est ut laudant quos perdere volunt. *Dom. XXII post Pent.*, v. 16, lit. b.

Principibus adulatores maxime debent esse suspecti. *Dom. XXII post Pent.*, v. 19, lit. c.

Adulatores assimulantur iis qui mollibus vestiuntur. *Dom. II Adc.*, v. 8, n. 4.

Adulatorum proprietas. *Dom. XXII post Pent.*, v. 16, n. 17.

Adventus. — In primo adventu Christus seminavit; in secundo messurus. *Dom. Septuag.*, v. 5, n. 7.

Unde dignoscatur si Christus advenit in animas nostras. *Dom. II Adc.*, v. 5, n. 14.

Quomodo illi venienti præparanda via. *Ibid.*, v. 10, n. 3 et 6. Item. *Dom. III Adc.*, v. 23, n. 43 et seq.

Hujusmodi via, alia est interna, scilicet poenitentia; alia externa, nempe baptismus. *Ibid.*, n. 12. Vide verba : **ACCESSUS, APPARATUS, CHRISTUS, DEUS.**

Finis adventus Christi erat peccatores salvos facere. *Dom. III post Pent.*, v. 1, lit. a.

Volebat Dominus in suo primo adventu declarare non Judicem sed Salvatorem. *Dom. XVIII post Pent.*, v. 2, lit. b.

Adversitas. — Adversitates amandæ, ob multam earum utilitatem :

- 1^a Celestium enim donorum et gralium nos capaces efficiunt. *Dom. II Adc.*, v. 2, n. 16. *Dom. IV Adc.*, v. 4, n. 3.
- 2^a Quia juxta mensuram illarum, mensurabitur premium glorie coelestis. *Dom. II post Epiph.*, v. 7, n. 1.
- 3^a Quia apud Deum nos recurrere faciunt. *Dom. III post Epiph.*, v. 1, n. 6. *Dom. IV Adc.*, v. 1, n. 3.

- 4^a Facilitant nos ut cito obediamus vocationi divinæ. *Dom. Septuag.*, v. 3, n. 2.
- 5^a Quia dignos reddunt nos alloquio Angelico. *Dom. Quinq.*, v. 38, n. 10. Et apparitionibus celestibus. *Dom. II Adc.*, v. 2, n. 6.
- 6^a Quia sunt schola et exercitium virtutum. *Dom. IV post Epiph.*, v. 26, n. 4. *Dom. VI post Epiph.*, v. 31, n. 8. *Dom. V post Epiph.*, v. 23, n. 18. *Dom. I post Epiph.*, v. 43, n. 10.
- 7^a Quia per eas fiunt animæ nostræ habitacula solius Dei. *Dom. III post Epiph.*, v. 6, n. 6.
- 8^a Quia in iis consistit beatitudo. *Dom. II Adc.*, v. 3, n. 7. Gloria et splendor. *Ibid.*, v. 2, n. 4. Illuminatio mentis. *Dom. II Adc.*, v. 2, n. 6.

In adversitatibus solatium multiplex :

- 1^a Spes æternæ retributionis. *Dom. Septuag.*, v. 12, n. 15.
- 2^a Necessitas tolerandi illas. *Dom. infra Octav. Nativ.*, v. 25, n. 1 et 3. *Dom. Serag.*, v. 3, n. 6.
- 3^a Exemplum Christi, a Nativitate sua cum desiderio patientis et gaudio. *Dom. infra Octav. Nativ.*, v. 34, n. 26, 27 et 28. *Dom. II Adc.*, v. 2, n. 5.
- 4^a Exemplum B. V. Mariæ, necessario cruciata, in Filii morte. *Dom. infra Octav. Nativ.*, v. 33, n. 3. Et in tridua ejus amissione. *Dom. I post Epiph.*, v. 43, n. 10, et v. 44, n. 4.
- 5^a Exempla aliorum justorum et innocentium, quos omnes necessarium pati. *Dom. II Adc.*, v. 2, n. 3 et 5. Item. *Dom. I post Epiph.*, v. 43, n. 10. *Dom. IV post Epiph.*, v. 25, n. 10.

Adversitates signantur in silice. *Dom. III Adc.*, v. 23, n. 4.

Adversitates et ærumnæ a Deo immissæ sunt signa in nos divini amoris. *Dom. II Adc.*, v. 2, lit. e.

Adversitates patienter tolerare proprium est magni viri. *Dom. II Adc.*, v. 2, lit. f.

Liberenter adversitas toleratur, quæ spe æternæ retributionis suavis esse videtur. *Dom. IV Adc.*, v. 2, lit. e.

Liberenter quævis adversitas toleratur si gloria celestis consideretur. *Dom. II post Epiph.*, v. 6, lit. b.

Deo gratias agere debemus in adversitatibus ex quibus salutem nostram promovemus. *Dom. III post Pasch.*, v. 16, lit. g.

Quos fortune adversitas prosequitur, premittit afflictio, illi ad Deum facile convertuntur. *Dom. XX post Pent.*, v. 9, lit. a.

Advocatus. — Advocati et judices patrocinantur causis pauperum. *Dom. XI post Pent.*, v. 33, n. 24.

Egyptus. — Cur in eam Christus tingeri a facie Herodis. *Dom. infra Octav. Nativ.*, v. 34, n. 27.

Æquitas. — Non minor est æquitas Dei quam infanti ejus erga peccantes pietas et patientia. *Dom. infra Octav. Nativ.*, v. 34, lit. f.

Ætas. — Assimilatur regno Dei. *Dom. I Adc.*, v. 30, n. 1 et 2.

Æstimatio. — Difficiliter æstimatio propriæ laudis superari potest. *Dom. III Adc.*, v. 20, lit. b.

Ætas. — Non omnis ætas apta officii. *Dom. I post Epiph.*, v. 42, n. 2.

Nec predicationibus. *Dom. III Adc.*, v. 20, n. 4.

Sola prima ætas Deo dicata, habet arrham gloriæ. *Dom. Septuag.*, v. 3, n. 1.

Æternitas. — Æternæ vite cum denario comparatio. *Dom. Septuag.*, v. 2, lit. c, d, e.

Si cum æternitate conferamus totum decursum vite presentis, comparatione æternitatis non est nisi unum instans imperceptibile. *Dom. III post Pasch.*, v. 16, lit. b, c.

Nihil tantum valet ad spernendum præsentem vanitatem, quam cogitare jugiter æternitatem. *Dom. XI post Pent.*, v. 34, lit. b.

Ejus meditatio quam sit utilis. *Fer. II post Dom. I Quadr.*, v. 44, n. 7.

Affabilitas. — Affabilitas cum severitate conjungenda est ita ut una ab altera non separetur. *Dom. in Albis*, v. 20, lit. a.

Affectus. — Affectus amoris, vel odii seu invidiæ, communiter fallit. *Dom. III Adc.*, v. 19, lit. d.

Unisensusque affectus est tempestas. *Dom. IV post Epiph.*, v. 24, n. 9.

Inordinatus mundi affectus separat a celo. *Fer. II post Dom. II Quadr.*, v. 23, n. 7.

Carnis et sanguinis affectus etiam perfectiores præcipitat. *Fer. IV post Dom. II Quadr.*, v. 20, n. 8.

Affectus inordinatus matrum erga filios. *Fer. IV post Dom. II Quadr.*, v. 20, n. 5, et v. 21, n. 14.

Quam ille sit immensus. *Fer. V post Dom. I Quadr.*, v. 22, n. 16.

Affectus inordinati occidunt animam. *Fer. IV post Dom. III Quadr.*, v. 19, n. 3.

Deus magis ad pium affectum dantis respicit quam ad quantitatem rei exhibitæ. *Dom. II Quadr.*, v. 3, lit. b.

Afflicti. — Afflictorum preces sunt efficacissimæ. *Dom. II post Epiph.*, v. 4, lit. d.

Afflictorum preces efficacissimæ sunt. *Dom. XXIII post Pent.*, v. 20, lit. c.

Afflicto. — Cum Dominus nos exterius affligit, nos interiorius reficit. *Dom. II post Epiph.*, v. 4, lit. a.

Afflicto hominem ex terrestri celestem efficit. *Dom. Quinq.*, v. 31, lit. f.

Quanto hæc exuberant, tanto exuberant consolationes. *Dom. II Quadr.*, v. 1, lit. j.

Quis afflictiones pavebit, quæ etiam in peccatoribus divinos oculos trahunt, et eos ad Deum perducunt. *Dom. Palm.*, v. 2, lit. f.

Afflicti Deus communicat consolationes et gaudia. *Dom. V post Pasch.*, v. 24, lit. f.

Simul crescunt afflictiones et præmii lucrum. *Dom. XV post Pent.*, v. 12, lit. h.

Preces afflictorum sunt efficacissimæ. *Dom. XVI post Pent.*, v. 2, lit. g. Vide **ADVERSITAS, PERSECUTIONES.**

Ager. — Agri nomine, intelligitur Ecclesia. *Dom. V post Epiph.*, v. 24, n. 6.

Anima. *Ibid.*, n. 7, et *Dom. VI post Epiph.*, v. 31, n. 17.

Exercitatio virtuosæ. *Ibid.*

Mundus. *Dom. V post Epiph.*, v. 24, n. 5.

Ager in quo seminatur est Ecclesia; semen sunt sacra dogmata, sacramenta, virtutes. *Dom. V post Epiph.*, v. 24, lit. f.

Agnus. — Agnus Sacramentalis animas ad se accedentes mundat a peccatis et purificat. *Dom. I post Epiph.*, v. 42, lit. e.

Præcipuus Agni Eucharistici effectus est remissio et indulgentia peccatorum. *Dom. XXI post Pent.*, v. 26, lit. e.

Agnus immolatus in festo Paschæ figura erat divinæ Eucharistiæ. *Dom. I post Epiph.*, v. 42, lit. e.

Agonia. — In illo extremo momento, difficile admodum valdeque arduum est, ut anima de Deo serio cogitet. *Dom. XX post Pent.*, v. 18, lit. d.

Agrocola. — Messis non fruitur sine labore. *Dom. III post Pasch.*, v. 5, n. 18.

Qui sint agrocolæ in vinea Domini. *Fer. VI post Dom. II Quadr.*, v. 33, n. 15.

Agrippina. — Mater Neronis, occidi parata, modo illius regnet. *Fer. IV post Dom. II Quadr.*, v. 20, n. 4.

Alchimia. — Pretiosissima et securissima quæ sit. *Dom. VIII post Pent.*, v. 9, n. 9.

Alimenta. — Jus habemus alimenta expectandi a Deo, qui se a nobis tanquam patrem nostrum invocari vult. *Dom. IV Quadr.*, v. 5, lit. j.

Amaritudo. — Deus felicitatibus terrenis amaritudines miscet, ut felicitas alias queratur. *Dom. IV Adc.*, v. 2, lit. a.

Ambitio. — Pests est perniciosæ. *Dom. IV Adc.*, v. 1, n. 2.

Eam docemur fugere, exemplo S. Joannis Baptistæ. *Dom. IV Adc.*, v. 2, n. 2.

In corda hominum tyrannidem exercet. *Fer. IV post Dom. II Quadr.*, v. 24, n. 2.

Est passio inordinata. *Ibid.*, v. 20, n. 1.

Crux est ambitiosorum. *Ibid.*, v. 23, n. 14.

Est lehris delirare faciens. *Ibid.*, v. 21, n. 1.

Fuit multorum heresum causa. *Fer. IV post Dom. II Quadr.*, v. 6, n. 3.

Efficax ne homo cœli gloriam æstimet. *Dom. II post Pent.*, v. 38, n. 14.

Ambitio omnium malorum est origo, omnique legi divinæ et naturali renuntiat. *Dom. Quinq.*, v. 32, lit. c.

Ambitio hominibus ingentia periculosissima est. *Dom. I Quadr.*, v. 9, lit. a.

Qui in hujus vili potestate est, eodem plane, cum diabolo, malo laborat. *Dom. Pass.*, v. 48, lit. c.

Si quis desiderat habere primatum in Ecclesia, sciat illum non esse primatum sed servitutum. *Dom. II post Pasch.*, v. 11, lit. f.

Ambitio et superbia notantur in illo qui villam emit. *Dom. II post Pent.*, v. 18, lit. a, b, et c.

Ambitio, odium et invidia, maxime torquent cor. *Dom. IX post Pent.*, v. 45, lit. 1.

Principatus ambitio idololatriam ipsam non respuit. *Dom. XIX post Pent.*, v. 2, lit. c.

Ambitiosus. — Ambitosi nihili faciunt amissionem omnium, modo finem suum assequantur. *Fer. IV post Dom. IV Quadr.*, v. 22, n. 25.

Ambitosus significatur per claudum. *Fer. VI post Dom. I Quadr.*, v. 3, n. 4.

Ambitosus non potest convenienter exercere suum officium. *Fer. III post Dom. IV Quadr.*, v. 18, n. 7.

Ambitosus dignitatis æstimationem minuit, ut eam tanto facilius assequatur. *Fer. IV post Dom. II Quadr.*, v. 20, n. 12.

Ambitosus libens initialiter servit, ut finaliter dominetur. *Ibid.*, n. 9.

Ambitosus affectat humilitatem. *Ibid.*, n. 10.

Ambitosi, exaltati, similes sunt curru Ezechielis. *Dom. XVI post Pent.*, v. 9, n. 3.

Dominandi avidus omne prorsus amittit prudentiale iudicium. *Dom. III Adu.*, v. 19, lit. h.
 Falso credunt ambrosiosi se Deum habere propitium, eo quod aliorum loca et sacculi dignitates eis concesserit. *Dom. IV post Epiph.*, v. 24, lit. d.
Amicitia. — Amicitia Dei consistit in eo quod faciat libenter tolerari errantibus. *Dom. infra Octav. Ascens.*, v. 2, n. 5.
 Quanto major sit amicitia Christi quam hominis. *Fer. VI post Dom. IV Quadr.*, v. 15, n. 7.
 Amicitia secularium ut plurimum respicit interesse. *Fer. IV post Dom. II Quadr.*, v. 20, n. 1.
 Amicitia pauperum utilior quam divitum. *Dom. VIII post Pent.*, v. 9, n. 1.
 Amicitiae iura requirere videntur ut ab amico omnis calamitas et tristitia propulsetur. *Dom. III post Pasch.*, v. 20, lit. d.
Amicus. — Amici Dei procul esse debent ab omnibus rixis. *Fer. II post Dom. Pass.*, v. 33, n. 13.
 Amicus sacculi inimicus est Dei. *Fer. II post Dom. II Quadr.*, v. 23, n. 6.
Amisio Dei. — Jesus puer non amisus fuit in fuga in Aegyptum, sed in Jerusalem, in festo solemnium. *Dom. I post Epiph.*, v. 43, lit. d.
Amor. — Amor transfert amantem in objectum amatum. *Dom. Scrog.*, v. 3, n. 1.
 Amor intellectum obnubilat. *Dom. Quinq.*, v. 34, n. 2.
 Amor divinus dicitur semen Evangelicium. *Dom. V post Epiph.*, v. 24, n. 9.
 Amor Dei facit animam oblivisci omnium, quae prius amabat. *Fer. VI post Dom. III Quadr.*, v. 28, n. 6.
 Amoris Dei praecipuum suavissimum est a quo nullus se excusare potest. *Dom. XVII post Pent.*, v. 4, n. 3 et 4.
 Amor Dei est remedium facillimum ad se a peccati pondere exonerandum. *Ibid.*, n. 4.
 Amor erigit hominem ad ultimum finem. *Dom. XII post Pent.*, v. 27, n. 7.
 Amor Dei est mors peccatorum et via virtutum. *Dom. XVII post Pent.*, v. 37, n. 7.
 Amor Christi singulariter in fine vitae ejus manifestus fuit. *Dom. III post Pasch.*, v. 20, n. 4.
 Amor Christi erga genus humanum excessivus fuit. *Dom. III Quadr.*, v. 3, n. 16.
 Amor Apostolorum erga Christum. *Fer. VI post Dom. IV Quadr.*, v. 16, n. 2.
 Amor Dei quam sit suavis et modici laboris. *Dom. X post Pent.*, v. 47, n. 4.
 Amor Dei est gemma qua caelum comparatur. *Ibid.*, n. 6.
 Amor Dei amantem unum cum Deo efficit. *Ibid.*, n. 8.
 Motiva ad acquirendum hunc amorem. *Ibid.*, n. 9, 10 et 19.
 Amor noster Deo, non creaturis debetur. *Dom. V post Pasch.*, v. 27, n. 4.
 Amor proximi similis est dilectioni Dei. *Dom. XVII post Pent.*, v. 39, n. 4.
 Omnia mala lollit et bona confert indilale ardens et sincerus amor. *Dom. XXIII post Pent.*, v. 23, lit. c.
 Quibus vinculis Deus corda nostra astringat in suum amorem. *Dom. II post Epiph.*, v. 6, lit. d.
 Talis est amor Dei in nobis, ut omnia, quantum in sua

bonitate est, ad bonum nostrum disponat. *Dom. II post Epiph.*, v. 9, lit. b.
 Amor Dei in nos duplex est, alius antecedens et alius concomitans. *Dom. V post Pasch.*, v. 27, lit. b.
 Redemptor noster ostendit in se quod fortis est ut mors dilectio. *Fest. Pent.*, v. 23, lit. h, i.
 Deus tota nimietate amoris humani diligi expectat. *Dom. XVII post Pent.*, v. 37, lit. d.
 Amor sine timore facile mutatur in contemptum et inimicitias. *Dom. infra Octav. Natio.*, v. 34, lit. f.
 Homo pallium suum diligit, caligas suas diligit, Deum suum non diligit. *Dom. IV post Epiph.*, v. 24, lit. a.
 Amor Dei dicitur aurum, quia aurum pretium est omnium thesaurorum. *Dom. VI post Epiph.*, v. 31, lit. i.
 Amor amantem convertit in amatum. *Dom. VI post Epiph.*, v. 33, lit. e.
 Ubi amor est, labor non est, sed sapor. *Ibid.*, lit. f.
 Amor Dei fidem et res etiam minimas pretiosas efficit, et solus celo comparando sufficit. *Dom. Quinq.*, v. 2, lit. a.
 Pauci inveniuntur qui Deum amant. *Dom. Palm.*, v. 1, lit. a.
 Opera nostra exteriora interioris amoris infallibilia signa sunt. *Fest. Pasch.*, v. 1, lit. e.
 De amore nostro erga se Christus Dominus magnam estimationem habet. *Fest. Pasch.*, v. 2, lit. d.
 Omnes molestias et labores amor facilitat: Ama et fac quod vis. *Fest. Pasch.*, v. 2, lit. g.
 Ad perfectionem acquirendam amor Dei non adjuvat, et cum vilis pugnat. *Dom. V post Pasch.*, v. 27, lit. b.
 Quanam praecipua dantur amoris Dei signa. *Fest. Pent.*, v. 23, lit. e.
 Amor in igne praefiguratur, quia hic in continuo motu existit estque elementum maxime activum. *Ibid.*
 Amor Dei est operativus. *Ibid.*, lit. f.
 Qui impensus amat, immetata quodammodo potentia ultra vires evaleat. *Fest. Pent.*, v. 23, lit. g.
 Si amas Dominum Jesum, si videris ejus injurias contemptumque, ferre nullatenus aequo animo poteris. *Fest. Pent.*, v. 23, lit. g.
 Nunquam amor Dei est otiosus. *Fest. Pent.*, v. 23, lit. h.
 In amore proximi tota consistit ratio beatitudinis nostrae. *Fest. Pent.*, v. 23, lit. p.
 Pauci sunt amici Dei, pauci sunt enim qui mandata ejus servant. *Fest. Pent.*, v. 24, lit. a.
 Amor Dei est operativus; Deum super omnia desiderat, cogitat et quaerit. *Dom. I post Pent.*, v. 48, lit. d.
 In virtute amoris Dei et proximi, per hujus mundi pelagus ad portum navigatum beatitudinis aeternae. *Dom. IV post Pent.*, v. 2, lit. b.
 Amor divinus est thesaurus indeficiens. *Dom. IV post Pent.*, v. 2, lit. b.
 Amor Dei sine amore proximi exsistere nequit. *Dom. V post Pent.*, v. 23, lit. a.
 Omnia Dei praecipia ad proximi dilectionem tendunt. *Dom. VII post Pent.*, v. 21, lit. b.
 Solve tributum amoris et Domino noveris esse satisfactum. *Dom. VIII post Pent.*, v. 6, lit. b.
 Ad amorem suum ut nos alliceret Jesus, varias excogitavit inventiones amoris. *Dom. XVII post Pent.*, v. 37, lit. a.

Qui non vellet adhibere curam, ne offendant Deum venialiter, hoc ipso convinceretur non esse amicum Dei. *Dom. XVII post Pent.*, v. 37, lit. b.
 Nullum opus vitae aeternae meritorium est absque amore Dei. *Ibid.*, lit. c.
 Amor proximi praecipitur ab omnibus legibus. *Ibid.*, n. 16.
 Amor proximi non debet dividi a divino. *Ibid.*, n. 1.
 In hoc amore consistit etiam amor Dei. *Ibid.*, n. 4.
 Amor proximi est sacrificium Deo acceptissimum. *Dom. V post Pent.*, v. 23, n. 2.
 Amor proximi est maximum donum, quod Dei fieri possit. *Dom. V post Pent.*, v. 23, n. 6.
 Ex dilectione proximi dignoscitur discipulus Christi. *Fer. II post Dom. II Quadr.*, v. 35, n. 6.
 Amor inimici est via ad sanctitatem. *Fer. VI Cim.*, v. 48, n. 2.
 Amor inimici est actio Christiana. *Ibid.*, v. 46, n. 2.
 Gentiles ob gloriam humanam dilexerunt inimicum. *Ibid.*, v. 47, n. 2.
 Amor inimici a quo nobis praecipitur. *Fer. VI Cim.*, v. 44, n. 4.
 Amanti sufficit necessitatem deluxisse. *Fer. VI post Dom. IV Quadr.*, v. 3, n. 8.
 Delectus vere charitatis erga proximum convincit nos demonios esse sequaces. *Dom. XI post Pent.*, v. 32, lit. b.
 Amando et beneficiando iis qui oderunt nos, similes nos Deo efficiendo. *Dom. XII post Pent.*, v. 25, lit. a.
 Tantum amoris creaturis tribuitur, tantumdem Creatori auferitur. *Dom. Scrog.*, v. 11, lit. a.
 Amor mundi nos elongat a Deo. *Dom. V post Epiph.*, v. 3, lit. f. Vide CHARITAS.
Angelus. — Angeli assistunt nobis in custodiam. *Dom. II Adu.*, v. 10, n. 1.
 Ambiant Angeli servire hominibus, eosque ad coelum perducere. *Fer. V post Dom. II Quadr.*, v. 22, n. 4.
 Angeli erunt accusatores contra reos in iudicio. *Dom. XXIV post Pent.*, v. 32, n. 2.
 Angeli laetantur in conversione peccatoris, et quare. *Dom. III post Pent.*, v. 10, n. 2.
 Angelus idem est quod nuntius; et ideo S. Joannes Baptista dicitur Angelus Christi. *Dom. II Adu.*, v. 10, n. 1.
 Angeli dicuntur virtutes caelorum. *Dom. I Adu.*, v. 26, n. 9, 10 et 11.
 Angeli qualiter sint movendi in extremo iudicio. *Ibid.*
 Angeli venient in iudicium associati Christo. *Ibid.*, v. 27, n. 9.
 Angeli appellantur messorum. *Dom. V post Epiph.*, v. 30, n. 6.
 Angeli quanto sunt Deo viciniore et gradu superiores, tanto plus Deum cognoscunt. *Dom. III post Epiph.*, v. 8, n. 7.
 Angeli pariter nobiscum in iudicium sunt venturi. *Dom. I Adu.*, v. 26, lit. f.
 Cur S. Joannes a Christo Angelus fuerit vocatus. *Dom. II Adu.*, v. 10, lit. a, b, c, d.
 Angelus est omnis Praedicator veritatis nobis destinatus. *Ibid.*, lit. c.
 Perfectissima Angelorum obedientia. *Dom. IV Adu.*, v. 2, lit. b.

Propter nos inserviunt nobis; miserantur enim sortem nostrum, videntes periculum nostrum. *Dom. V post Epiph.*, v. 28, lit. d.
 Licet nostram reprobationem provideant, nunquam tamen nos deserere probatur. *Dom. V post Epiph.*, v. 30, lit. c.
 Procuratores sunt animarum nostrarum eorumque ministerio commissum est mercedis distribuere. *Dom. Septuag.*, v. 8, lit. a.
 Parsa variorum Angelorum sunt officia et munia. *Fest. Pasch.*, v. 3, lit. b.
 Ut in prosperitate innocenter vivamus nos adjuvant, nosque a multis periculis eripiunt. *Fest. Pasch.*, v. 3, lit. d.
 Gaudet Angeli de penitentia ac conversione peccatoris, propter nos, propter Deum et propter se. *Dom. III post Pent.*, v. 7, lit. a.
 Angeli nos excusant, defendunt, nuditateque nostram virtutum habitibus contegnunt. *Dom. XIX post Pent.*, v. 13, lit. b.
 Angeli custodes de nostro profectu laetantur, et de peccatis nostris et delictis, aliquo modo contristantur. *Dom. XXI post Pent.*, v. 31, lit. h.
Anima. — Anima quanti apud Christum aestimatur. *Dom. II post Pasch.*, v. 15, n. 7.
 Anima plus valet quam mundus. *Dom. I Quadr.*, v. 10, n. 1.
 Anima est regnum Dei. *Dom. II post Pent.*, v. 3, n. 4, et *Dom. V post Epiph.*, v. 24, n. 4.
 Anima non potest simul esse hospitium Dei et mundi. *Dom. III post Epiph.*, v. 8, n. 4.
 Anima figuratur in vinea Evangelica. *Dom. Septuag.*, v. 1, n. 9.
 Anima est navis. *Dom. IV post Epiph.*, v. 23, n. 2.
 Anima iustum sunt urnae lapideae. *Dom. II post Epiph.*, v. 6, n. 4.
 Anima quos debeat ferre fructus. *Dom. II Quadr.*, v. 33, n. 1.
 Anima quando a Deo deseritur, maximam poenam patitur. *Fer. II post Dom. II Quadr.*, v. 2, n. 3.
 Anima peccatrix est domus demonis. *Fer. IV post Dom. I Quadr.*, v. 44, n. 4.
 Pretiosus anima thesaurus, cur in vase fragili repositus sit. *Fer. IV Cim.*, v. 20, n. 6.
 Anima existens in peccatis, quam sit miserabilis. *Dom. IV post Pent.*, v. 30, n. 13.
 Anima est imago Dei. *Dom. XXII post Pent.*, v. 20, n. 6 et 7.
 Anima est imago Dei quae sub corporis velo contacta laet. *Ibid.*, v. 20, lit. a, b, etc.
 Anima est officina sanctissima Trinitatis, et quare vase luteo inclusa sit. *Fer. IV post Dom. IV Quadr.*, v. 6, n. 17.
 Anima tantum valet quantum Deus. *Dom. III post Pent.*, v. 8, n. 15.
 Anima appellatur vagina flatus Dei. *Dom. XXIII post Pent.*, v. 10, n. 4.
 Anima offenditur a quolibet minimo peccato. *Dom. I post Pent.*, v. 44, n. 5.
 Anima difficilior curatur quam corpus. *Dom. XVIII post Pent.*, v. 3, n. 4.
 Anima debet habere dominium in corpus. *Ibid.*, v. 6, n. 14.

Anima quando in culpa non est inveterata, faciliter resurgit. *Dom. XXIII post Pent.*, v. 21, n. 8.

Anima quod facere debet ut Christum sequatur. *Dom. IV post Pent.*, v. 30, n. 43.

Anima pretium. *Dom. III post Pent.*, v. 5, n. 5.

Anima quanti constitit Filio Dei. *Ibid.*

Anima a sanctissima Trinitate fuit creata. *Dom. XXII post Pent.*, v. 10, n. 4.

Animam inter et sanctissimam Trinitatem similitudo. *Ibid.*

Magna cura et custodia Deus animam prosequitur. *Dom. II Adv.*, v. 2, lit. f.

Quomodo anima nostra idoneum reddetur Deo habitaculum. *Dom. II Adv.*, v. 3, lit. g.

Si perdit fuerit, nullum est pretium in creatis quo redimi possit. *Dom. III Adv.*, v. 19, lit. a.

A Deo deserta ob peccatum, mystice per desertum intelligi potest. *Dom. III Adv.*, v. 23, lit. e.

Anima orans pro arbitrio suo cœlum aperit. *Dom. I post Epiph.*, v. 45, lit. a.

Anima pura, immaculata, munda, Sponsum celestem in sui amore rapit. *Dom. II post Epiph.*, v. 1, lit. c.

Animæ speciositas. *Ibid.*

Modica æstimatio qua animam appetiamur, ex modica notitia oritur quam de illa habemus. *Dom. III post Epiph.*, v. 2, lit. h.

Quanti æstimanda est anima nostra. *Dom. III post Epiph.*, v. 2, lit. h.

Animæ sanitas in quo consistit. *Dom. III post Epiph.*, v. 2, lit. l.

Animæ prædestinata, Christi cibo, non vero mundi nutrimentum. *Dom. IV post Epiph.*, v. 24, lit. e.

Anima nostra fluctibus maris operitur, quando terrenorum bonorum amore absorbetur. *Dom. IV post Epiph.*, v. 24, lit. f.

Anima semel amissa, nullum est pro recuperatione sperandum remedium. *Dom. IV post Epiph.*, v. 26, lit. d.

Anima nostra est ager in quo seminatur; virtutes sunt semen bonum. *Dom. V post Epiph.*, v. 24, lit. d.

Diabolus illas maxime facit, et perfiosissimas esse iudicat. *Dom. V post Epiph.*, v. 23, lit. g.

Anima iusti est Paradisus et locus deliciarum Dei. *Dom. VI post Epiph.*, v. 31, lit. f.

Quilibet maxime debet operari in cultura animæ suæ. *Dom. Septuag.*, v. 1, lit. f.

Regnum Dei quoddam est anima fidelis, qua si in amore divisionem admisit, desolabitur. *Dom. III Quadr.*, v. 17, lit. a.

Anima nostra dummodo velimus, semper vivere potest. *Dom. IV Quadr.*, v. 1, lit. e.

Anima animæ nostra Deus est, qua proinde moritur dum Deum amittit per peccatum. *Dom. IV Quadr.*, v. 1, lit. e.

Quotquot Deum in templo materiali offendunt, primo templum animæ proprie profanant. *Dom. Pass.*, v. 50, lit. a.

Animæ mors spiritualis accidit quando Deus, qui charitas est, ab eo recedit. *Dom. Palm.*, v. 1, lit. a.

Magna res anima qua Christi sanguine redempta est, gravis animæ casus, qui non nisi Christi cruce potuit reparari. *Dom. Palm.*, v. 1, lit. c.

Magna est gloria, magnum est lucrum eorum qui ani-

mas convertere satagunt. *Dom. in Albis*, v. 23, lit. a.

Quidquid Deus pro omnibus animabus simul facit, idem pro quolibet in particulari paratus est prestare. *Dom. in Albis*, v. 26, lit. a.

Nihil fideles minus cogitant, quam quanti anima nostra Deo constitit. *Dom. IV post Pasch.*, v. 5, lit. f.

Vitam animæ nostræ parvi facimus et magno in pretio vitam corporis habemus. *Dom. IV post Pasch.*, v. 6, lit. e.

Animam humanam res mundanæ occupare possunt, non replere. *Dom. infra Octav. Ascens.*, v. 26, lit. a.

Plerique homines animas suas perdunt quarum ignorant et ignorare pretium volunt. *Dom. infra Octav. Ascens.*, cap. xv, v. 3, lit. a.

Anima iusti est locus deliciarum Dei, ejusque Paradisus et templum. *Pest. Pent.*, v. 23, lit. o.

Quomodo anima Deo placere poterit per peccatum deformis. *Dom. I post Pent.*, v. 45, lit. b.

Deus animas nostras, etiam peccatis immersas, magni facit. *Dom. II post Pent.*, v. 1, lit. c.

Animam humanam Deus inter delicias suas recenset. *Dom. III post Pent.*, v. 1, lit. d.

Paternam Deus providentiam et curam habet cujuslibet animæ in particulari. *Dom. III post Pent.*, v. 4, lit. c.

Anima quæ perdidit gratiæ drachmam, diligenter et quam cito querere debet. *Dom. III post Pent.*, v. 8, lit. a.

Nullus fastidendus est labor, licet etiam ille pro una tantum anima fuerit impensus. *Dom. IV post Pent.*, v. 4, lit. e.

Indecens est quod corpus animæ præparatur. *Dom. VII post Pent.*, v. 13, lit. h.

Exilis nimium æstimatio qua animam appetiamur, ex modica animæ oritur notitia. *Dom. IX post Pent.*, v. 42, lit. b.

Anima quæcumque universo mundo preferenda est. *Dom. IX post Pent.*, v. 42, lit. c.

In bonis terrenis anima nostra sæpe perditur, dum æterna negliguntur. *Dom. XI post Pent.*, v. 33, lit. b.

Maligni spiritus animam egredientem a corpore obsident et undique coangustant. *Dom. IX post Pent.*, v. 43, lit. c.

Tam improvidi sunt circa bona animæ homines, ut nihil non meditentur nisi corporale. *Dom. XIV post Pent.*, v. 25, lit. c.

Si charitate anima privatur, deformis est. *Dom. XV post Pent.*, v. 11, lit. b.

Pulchritudo interna animæ in exterioribus quandoque relucere solet. *Dom. XV post Pent.*, v. 11, lit. c.

Civitas Naim, quæ est anima nostra, tunc in se defectum habet, quando pulchritudo ejus per peccatum perditur. *Dom. XV post Pent.*, v. 11, lit. c.

Anima animæ nostræ Deus est, qua proinde moritur dum Deum amittit et reviscitur dum Deum recipit. *Dom. XV post Pent.*, v. 12, lit. b.

Anima libidinis igne succensa, videtur infernus esse, in quo videlicet diabolus habitat. *Dom. XV post Pent.*, v. 12, lit. c.

Plus valet una anima, quam totus mundus, imo quam ipsum cœlum. *Dom. XVI post Pent.*, v. 3, lit. b.

Pro redemptione animæ nostræ Christus magnum persolvit pretium. *Dom. XVIII post Pent.*, v. 1, lit. b.

Anima nostra est Paradisus, et locus deliciarum Dei,

ejusque templum. *Dom. XVIII post Pent.*, v. 1, lit. b.

Anima nostra dicitur civitas Domini quia innumeris eam replet donis ac beneficiis. *Dom. XVIII post Pent.*, v. 1, lit. c.

Animæ compellit regimen et dominium in corpus. *Dom. XX post Pent.*, v. 48, lit. b.

Ex ipsa bonorum affluentia infirmatur animus ut deviet et tepescat in via rectitudinis. *Dom. XX post Pent.*, v. 46, lit. g.

Anna. — Anna idem significat, quod gratia. *Dom. infra Octav. Nativ.*, v. 36, n. 3.

Anna comparatur Judithæ. *Ibid.*, n. 4.

Annas. — Annas idem est quod affligens. *Dom. IV Adv.*, v. 4, n. 2.

Annas signat spiritum qui ducit ad vitia carnis. *Ibid.*

Annus. — Annus Ecclesiasticus incipit ab horrore iudicii, et quare. *Dom. I post Pent.*, v. 25, n. 1.

Antichristus. — Antichristus nomine desolationis appellatur. *Dom. XXIV post Pent.*, v. 45, n. 17.

Antichristus est ramus arboris a Deo maledictæ. *Ibid.*, v. 32, n. 2.

Antichristus signa et miracula magna patrabit. *Ibid.*, v. 24, n. 1.

Antichristi sequaces eadem signa patrabunt. *Ibid.*, n. 3.

Antiochus. — Antiochus typus est dæmonis et prima ejus præda in templo qualis fuerit. *Fer. IV post Dom. IV Quadr.*, v. 4, n. 11.

Anxietas. — A Christo in Evangelio prohibita, quæ sit. *Dom. XV post Pent.*, v. 25, n. 4 et 6.

Circa bona temporalia est Gentilium propria. *Dom. XIV post Pent.*, v. 32, n. 1.

Aperire. — Quid sit aperire Judici Christo. *Dom. I Adv.*, v. 28, n. 4.

Apes. — Apes pro melle conficiendo floribus, non herbis utuntur. *Fer. III Dom. II Quadr.*, v. 3, n. 8.

Apes præfigurant vindicativos. *Dom. V post Pent.*, v. 23, n. 4.

Apostoli. — Apostoli dicuntur nubes. *Dom. IV Epiph.*, v. 25, n. 9.

Dicuntur homines, verumtamen non in quocumque sensu. *Ibid.*, v. 27, n. 1.

Dicuntur rami. *Ibid.*, v. 31, n. 4 et 10.

Dicuntur fermentum. *Ibid.*, v. 33, n. 7.

Apostoli rudes significant Prælatos inscios. *Domin. Quinq.*, v. 34, n. 3.

Apostolorum temperantia. *Dom. IV Quadr.*, v. 9, n. 3.

S. Apostoli pium timidi postea fortes facti sunt. *Dom. IV post Pasch.*, v. 13, n. 11.

Converterunt idololatrias. *Dom. II post Pasch.*, v. 16, n. 4.

Tristati sunt ob obitum Magistri. *Dom. IV post Pasch.*, v. 6, n. 3.

Quilibet eorum, in suo periculo, necessitati studebat proximi subvenire. *Dom. IV post Epiph.*, v. 25, lit. h.

Adversitatibus pulsandi erant; hinc Jesus eis promittit consolationem. *Dom. infra Octav. Ascens.*, v. 26, lit. b.

Apparatus. — Quid sit apparatus quem dæmon optat in anima peccatoris. *Dom. III Quadr.*, v. 25, n. 1.

Apparatus circa Pascha faciendus. *Fer. II post Dom. IV Quadr.*, v. 13, n. 3.

Apparitiones. — Non ubique apparet Deus sed ubi desertum est. *Dom. in Albis*, v. 19, lit. a.

Appetitus. — Appetitus inordinati occidunt animam. *Fer. IV post Dom. II Quadr.*, v. 33, n. 25. Vide AFFECTUS.

Appetitus inordinati adversarii nostri et inimici ferocissimi. *Dom. V post Pent.*, v. 22, lit. c.

Applausus. — Gaudet et cooperatur dæmon ut homines perfectioris vite applausum habeant, ut prolabantur in vanam gloriam. *Dom. XXII post Pent.*, v. 16, lit. e.

Aqua. — Aqua comparatur gratiæ. *Dom. Scæv.*, v. 6, n. 4.

Comparatur sapientiæ. *Ibid.*, v. 11, n. 1.

Quare Christus solo verbo mutaverit aquam in vinum. *Dom. III post Epiph.*, v. 6, n. 8.

An fuerit excellentius, quod Christus in Cana Galiliæ aquam mutavit in vinum, quam si inibi vinum creasset? Sententia duplex. *Ibid.*, n. 9.

Cur gratia Spiritus Sancti aqua viva nominetur. *Fer. IV post Dom. I Quadr.*, v. 10, n. 11.

Aque semper fluentes quid significant. *Fer. II Pass.*, v. 38, n. 16.

Aque concupiscentiæ non sedant, sed accendunt sitim. *Fer. VI post Dom. III Quadr.*, v. 18, n. 2.

Aque gratiarum extinguunt sitim. *Ibid.*, v. 13, n. 4.

Aque mundanarum voluptatum accendunt sitim. *Ibid.*, n. 3.

Aque Siloe penitentiam significant. *Fer. IV post Dom. IV Quadr.*, v. 7, n. 5.

Omnia bona mundi et deliciae velut aqua diffiunt. *Dom. XVI post Pent.*, v. 2, lit. e.

Solet Deus animas sibi dilectas aqua tribulationis ad longum tempus potare. *Dom. II post Epiph.*, v. 40, lit. d.

In ingressu Ecclesiarum, in promptu est vas aliquod aque benedictæ hujus ritus origo et finis. *Dom. II post Epiph.*, v. 6, lit. f.

Arbor. — Arbor germinans est signum ætatis. *Dom. I Adv.*, v. 30, n. 1.

Quales sunt arbores bonæ. *Dom. VII post Pent.*, v. 7, n. 8.

Quales sunt malæ. *Ibid.*, v. 18, n. 4 et 2.

Arbores bonæ cognoscuntur ex fructibus. *Ibid.*, v. 16, n. 1 et 2.

Sola arbor bona ordinarie fructus bonos fert. *Dom. IV Adv.*, v. 2, n. 7.

Quandoque tamen etiam mala fructus bonos fert. *Dom. V post Epiph.*, v. 29, n. 1.

Christus est arbor bona. *Dom. VI post Epiph.*, v. 31, n. 4.

Arbores sanguinem emittent in extremo die iudicii. *Dom. I Adv.*, v. 26, n. 7.

Consultantur arbores inter se de faciendi Rege. *Dom. Palm.*, v. 5, n. 3. Vide PLANTA.

Arbores malæ sunt perditæ salutis homines qui correctiones aspernantur. *Dom. VII post Pent.*, v. 19, lit. b.

Arca. — Quare Deus solum manna in arca servari voluerit. *Dom. III Adv.*, v. 26, n. 11.

Archisynagogus. — Duo nos docet summpere necessaria et salutaria. *Dom. XXIII post Pent.*, v. 18, lit. f.

Arescere. — Arescent homines in extremo die iudicii.

Dom. I Adc., v. 26. Tam materialiter, n. 1, quam spiritualiter, n. 2.

Ariditas. — Ariditas spiritualis in hac vita servit profectui servorum Christi. *Dom. II post Epiph.*, v. 3, n. 3.

Arma. — Arma daemonica quæ sint. *Dom. III Quadr.*, v. 22, n. 4.

Arrogantia. — Arrogantia quam sit perniciosa. *Dom. X post Pent.*, v. 14, n. 3.

Arundo. — Arundo designat: 1° Carnalem animum. *Dom. II Adc.*, v. 7, n. 15.

2° Vanæ gloriæ cupidum. *Ibid.*, n. 18.

3° Hypocritam. *Ibid.*, n. 19.

4° Totum genus humanum. *Ibid.*, n. 20.

Asina. — Per asinum et pullum peccatores significantur, quibus videtur Deus indigere ad hoc quod expendat thesaurum misericordiæ suæ. *Dom. Palm.*, v. 3, lit. a, b, c.

Asinus. — Asinus typhus est soliditatis, quia Christus summa Sapientia illi insedit. *Dom. Palm.*, v. 3, n. 20.

Assistentia. — De assistentia et patrocinio Dei in extrema necessitate et tribulatione nostra dubitare non possumus. *Dom. XXII post Pent.*, v. 20, lit. b.

Assuerus. — Grande fuit convivium Assueri sed nullo grandius quod in ultima Cæna Christus instituit. *Dom. II post Pent.*, v. 16, lit. l.

Atheiste. — Atheiste ad omnem impietatem committendam stibi laxant habenas, quia sibi nullum esse Deum stulte persuadent. *Dom. XXI post Pent.*, v. 28, lit. a.

Audacia. — In via sæculi audacia fortitudinem, in via Domini audacia debilitatem parit. *Dom. IV post Epiph.*, v. 25, lit. e.

Audire. — Quis dicatur audire verbum Dei. *Dom. Sezag.*, v. 9, n. 2. Audire verbum Dei. Vide FACERE, OPERARI.

Auditus. — Auditus triplex in verbo Dei est necessarius. *Dom. Sezag.*, v. 9, n. 2.

S. Augustinus. — De cruce Christi non erubuit, sed in fronte portavit. *Dom. XVI post Pent.*, v. 2, lit. e. S. Augustini conversio attribuenda est, magna ex parte, tribulationibus quibus visitatus fuit. *Dom. XXII post Pent.*, v. 19, lit. b.

Aulici. — Quid faciendo in aulis consenscant. *Dom. VIII post Pent.*, v. 8, n. 16.

Austeritas. — Non juxta austeritatis sed charitatis quantitatem, mensurabitur premium gloriæ. *Dom. Septuag.*, v. 10, n. 3.

Vitæ penitentis austeritas quæ dolorem causat, ineffabiles postmodum causat spiritus dulcedines. *Dom. III post Pasch.*, v. 16, lit. f.

Austeritates ut Deo placeant, virtute discretionis moderari debent. *Dom. V post Pent.*, v. 20, lit. h. Vide MONTIFICATIO, PUNIENTIA.

Auxilium. — Deus auxiliatur homini, quando minime cogitat. *Dom. in Albis*, v. 19, n. 5.

Idipsum variis declaratur Scripturæ exemplis. *Ibid.*

In periculis nostris auxilium Dei est postulandum, Deus enim postulantes adiuvat. *Dom. IV post Epiph.*, v. 24, lit. f.

Tam maxime Deus suo adest auxilio, quando omni humano destituti sumus prasidio. *Dom. V post Epiph.*, v. 28, lit. a.

Deus suo adest auxilio, cum tribulamur et auxilium hominum deest. *Dom. VI post Pent.*, v. 3, lit. a.

Avaritia. — Avaritia fugienda: 1° Quia in eo vitio consistit miseria summa et cruciatu intolerabilis. *Dom. Sezag.*, v. 15, n. 3.

2° Quia congeries est omnium vitiorum. *Ibid.*, n. 5.

Avaritia est tentatio omnium vehementer. *Dom. I Quadr.*, v. 9, n. 2.

Avaritia Ecclesiasticos fecit conspirare in mortem Christi. *Dom. XIX post Pent.*, v. 5, n. 4.

Avaritia clericorum ruina est civitatum. *Fer. III post Pent.*, v. 12, n. 12.

Avaritia corrumpit res sacras et divinas. *Fer. II post Pent.*, v. 5, n. 15.

Avaritia tyrannidem exercet in Ecclesiasticos. *Ibid.*, v. 16, n. 11.

Avaritia caecitas est et errorem religionis inducit. *Fest. Pent.*, v. 12, lit. a.

Avaritia notatur in eo qui boves emit. *Dom. II post Pent.*, v. 19, lit. a.

Avaritia omnis mali, maximeque odiorum et rixarum inter proximos est origo. *Dom. IV post Pent.*, v. 4, lit. e.

Sardi sunt avari et usurarii quorum aures obturatae sunt sordibus pecunie. *Dom. XIV post Pent.*, v. 21, lit. a.

Avaritia legum contemptrix est, tam scilicet humane quam divine. *Dom. XIV post Pent.*, v. 24, lit. a.

Duram servitutem sustinet qui avaritie servit. *Dom. XIV post Pent.*, v. 24, lit. f.

Cupiditas divitiarum ita menti uniuscujusque effixa est, ut etiam timorata conscientie hominibus tenaciter adhaerescat. *Dom. XIV post Pent.*, v. 23, lit. j.

Detestanda est nonnullorum spiritualis avaritia, qui totum residuum satisfactionum earum sibi metipsis applicant. *Dom. I post Pent.*, v. 38, lit. e, f.

Avari. — In quo differunt avari a divitibus. *Dom. XIV post Pent.*, v. 23, n. 17.

Avari plus facultatum quam sanguinis jacturam timent. *Fer. II post Pent.*, v. 18, n. 9.

Ubi Deus est, avari locum habere non possunt. *Fer. III post Pent.*, v. 12, n. 9.

Semper sunt inopes avari. *Ibid.*

Semper avarus eget, et eo etiam divite, nemo pauperior est. *Dom. Quing.*, v. 33, lit. a.

In corde avari nec umbra nec vestigium pietatis et timoris Dei invenitur. *Dom. IV Quadr.*, v. 5, lit. g.

Nunquam dicit: sufficit. *Dom. XIV post Pent.*, v. 24, lit. j.

B

Bacchanalia. — Bacchanalia cur italice *Carnævale* dicantur. *Fer. IV Cin.*, v. 16, n. 3 et 4.

Bacchanalia appellantur: 1° Vindemia dæmonis. *Dom. Sezag.*, v. 14, n. 4.

2° Idololatria Israelitica. *Ibid.*

3° Impia ad Quadragesimam dispositio. *Dom. Quing.*, v. 36, n. 2.

4° Privatio spiritualis lucis. *Dom. Sezag.*, v. 11, n. 4, et *Dom. Quing.*, v. 43, n. 6.

5° Deicidium. *Dom. Quing.*, v. 33, n. 1.

Bacchanalium tempore, quam impigre et furibunde dia-

bolus attentè evertere omne bonum. *Dom. Sezag.*, v. 14, n. 4.

Hoc tempore, de quorum cordibus, semen verbi divini tollant demones. *Ibid.*, v. 13, n. 1.

Bacchanalia in idololatriam precipitant. *Ibid.*, v. 14, n. 5.

Christus de novo crucifigit. *Dom. Quing.*, v. 33, n. 1.

Quantum sibi penam asciscant Bacchanalia sectantes. *Ibid.*, v. 39, n. 8.

Tota Bacchanalium lætitia luctus est. *Ibid.*, v. 44, n. 12.

Unde discogantur sequaces et discipuli Christi in Bacchanalibus. *Dom. Sezag.*, v. 11, n. 4.

Quantus fructus eorum, qui Bacchanalia non sectantur. *Ibid.*, v. 16, n. 6 et 7.

Horum vita verum est sacrificium. *Ibid.*

Servi Dei alieni sunt a Bacchanalibus. *Dom. Sezag.*, v. 5, n. 3, et *Dom. Quing.*, v. 39, n. 6.

Contemptus Bacchanalium signum est predestinationis. *Dom. Sezag.*, v. 16, n. 5.

Tempore Bacchanalium S. Catharina Senensis Christo desponsatur ob cultum solitudinis. *Dom. Quing.*, v. 12, n. 4.

S. Carolus Borromeus, tempore Bacchanalium, omnes Venetos a vanitate bacchanalitia abstrahit cum ingenti fructu, per exercitia spiritualia. *Ibid.*, v. 43, n. 7.

S. Franciscus Assisiensis, quantum boni præsiterit, tempore Bacchanalium per unicum concionem. *Ibid.*, v. 43, n. 6.

Joannes Baptista de Fulgino veritè Bacchanalia in hebdomadam sanctam. *Dom. Sezag.*, v. 14, n. 4.

Qui tempore Bacchanalium intelligit mysteria regni Dei. *Ibid.*, v. 11, n. 4.

Efficacissimum medium ad extirpandas Bacchanalium insolentias. *Dom. Quing.*, v. 33, n. 1, v. 36, n. 2, et v. 43, n. 6.

Tempore Bacchanalium nihil magis petendum quam visus. *Ibid.*, v. 44, n. 12; et caecitas. *Ibid.*, v. 43, n. 6.

Certa larvarum species licita, perulilis in Bacchanalibus. *Dom. Quing.*, v. 39, n. 6.

Baptismus. — Cur baptismus Christi lavacrum penitentiae nominetur. *Dom. IV Adc.*, v. 3, n. 9.

Habet effectus distinctos a Baptismate S. Joannis. *Ibid.*

Quare Baptismus Joannis dicitur Baptismus penitentiae. *Dom. IV Adc.*, v. 3, n. 9.

Baptismus Joannis est tantum dispositio ad remissionem peccatorum. *Ibid.*, n. 8 et 9; et *Dom. III Adc.*, v. 26, n. 3.

Assimilatur Jordani. *Dom. IV Adc.*, v. 3, n. 2.

Basilicus. — Basilici oculus assimilatur invidio. *Dom. Septuag.*, v. 15, n. 5.

Beati. — An et qualis mormuratio cadat in Beatos. *Dom. Septuag.*, v. 11, n. 1 et seq.

Christus illos specialiter nominal beatos qui magna cum aviditate, quotidie magis magisque sancti fieri desiderant. *Dom. XX post Pent.*, v. 30, lit. b.

Beatitudo. — Quomodo beatitudo sit eadem et diversa in Sanctis. *Dom. Septuag.*, v. 10, n. 2.

Beatitudo essentialis in quo consistat. *Dom. II Quadr.*, v. 4, n. 1.

Beatitudinis consideratio multum confert ad tribulationum tolerantiam. *Dom. IV Adc.*, v. 4, lit. b.

Christus Dominus non incongrue confert beatitudinem cum denario diurno. *Dom. Septuag.*, v. 2, lit. b.

Homo videt Deum cognoscendo, amabit diligendo, laudabit possidendo. *Dom. Septuag.*, v. 6, lit. e.

Quamvis meritorum diversitate fulgebunt Sancti, alius magis alius minus, quod tamen attinet ad vitam æternam primum æquale erit omnibus. *Dom. Septuag.*, v. 2, lit. g.

Non est alia ad beatitudinem et gloriam coelestem via quam illa qua Jesus ipse processit. *Dom. II Quadr.*, v. 4, lit. i.

In Dei clara visione consistit tota gloria sempiterna beatorum. *Dom. XII post Pent.*, v. 23, lit. c.

Beneficines. — Jesus levit ut hujus quoque beatitudinis jaceret fundamentum. *Dom. IX post Pent.*, v. 41, lit. d.

Benedictio. — In quo consistit benedictio S. Simonis Christo benedicens, sententia multiplex. *Dom. infra Octav. Nativ.*, v. 34, n. 2.

Benedicere idem est quod gratias agere. *Dom. IV Quadr.*, v. 41, n. 9.

Benedicendi sunt cibi ante mensam. *Ibid.*

Proprium est majoris minorem benedicere. *Dom. infra Octav. Nativ.*, v. 34, lit. b.

Eleemosyna benedictio dicitur quia constare debet, non solum ex benefacto sed et ex benedicto. *Dom. XV post Pent.*, v. 13, lit. b.

Beneficentia. — Beneficentia Christi in Judæos. *Fer. V post Pent.*, v. 23, n. 1.

Eadem ob Hebræis contempta. *Fer. VI post Pent.*, v. 35, n. 1.

Beneficentia erga inimicos, qualiter a Deo promittitur. *Fer. VI Cin.*, v. 44, n. 9.

Beneficentia immensa Dei erga nos, omnes beatos reges facit. *Fer. I post Pent.*, v. 34, n. 8.

Celum voluit futurum hominum palatium fabricavit, antequam crearet hominem, imo ante mundum creatum. *Ibid.*, n. 9.

Beneficia. — Beneficia Dei non occultanda, sed publicanda sunt. *Fer. IV post Pent.*, v. 9, n. 7.

Beneficia, etiam parva, oblivioni tradenda non sunt. *Dom. IV Quadr.*, v. 12, n. 13.

Beneficiorum divinarum recognitio perfectioni et charitati cooperatur. *Dom. infra Octav. Nativ.*, v. 33, lit. d.

Dominus Jesus, ut quantis donis amici sui afficiendi essent explicaret, ad nuptias Cana venit. *Dom. II post Epiph.*, v. 2, lit. b.

Beneficia Dei funicula sunt quibus nostra corda in sumum astringit amorem. *Dom. II post Pent.*, v. 6, lit. d.

Beneficia Dei nos invitant ad gratitudinem. *Dom. V post Epiph.*, v. 24, lit. e.

Sicut ovis ramo, sic homines attrahuntur beneficio. *Dom. IV Quadr.*, v. 2, lit. d.

Nemo cogitare sufficeret ea que in nos jam sunt collata, que item promissa, que et quotidie conferuntur. *Dom. XVIII post Pent.*, v. 2, lit. d.

Beneficus. — Cum beneficis, non est gratia violenter exprimens sed proponenda occasio. *Dom. II post Epiph.*, v. 3, lit. i.

Benignitas. — Benignitas maxima Christi erga pe-

catores. *Dom. IV Adv.*, v. 4, n. 18. Vide **CHRISTUS**, **BONITAS**.

Bethania. — Bethania interpretatur domus obedientiae. *Dom. III Adv.*, v. 28, n. 2.

Blasphemia. — Blasphemias efficac antidotum. *Dom. IV post Epiph.*, v. 25, n. 3.

Deus blasphemis se implacabilem reddit, nullus pro illis mediator aut intercessor existit. *Dom. III Quadr.*, v. 14, lit. c.

Blasphemie et ludibria acerbius Christum transgibebant in cruce, quam clavi et launca. *Dom. III Quadr.*, v. 15, lit. g.

Christiani blasphemantes, Judeis longe deteriores sunt. *Ibid.*

Est idioma demonis. *Dom. III Quadr.*, v. 15, lit. h.

Indicium est fidei modice vel nulla. *Dom. Pass.*, v. 48, lit. b.

Blasphemii perditæ salutis homines sunt. *Dom. XI post Pent.*, v. 33, lit. i.

Communiter blasphemie in ipsos blasphemos recidunt et detractores nulli afferunt majus damnum quam sibi ipsis. *Dom. XVIII post Pent.*, v. 4, lit. b.

Bona. — Bona animæ et corporis quæ sint, et quomodo dissipentur. *Dom. VIII post Pent.*, v. 1, n. 16 et 17.

Quomodo de utrisque reddenda sit ratio. *Ibid.*, v. 2, n. 13.

Bona Ecclesiastica impendenda sunt in usus pios. *Ibid.*, v. 2, n. 17.

Bona temporalia qualiter expendenda. *Ibid.*, v. 1, n. 3, n. 16 et n. 17.

Pancæ in horum possessione finem illum assequuntur, propter quem Deus illa concessit. *Ibid.*, v. 1, n. 18.

Nobis e celo omnia bona proficiunt. *Dom. XI post Pent.*, v. 34, lit. a.

Sola quæ ex cælesti desiderio quaruntur bona, solent inventa longas parturire læticias. *Dom. III post Pent.*, v. 6, lit. a.

Cuncta bona natura, fortuna, præcipue vero gratia, soli Deo attribuenda sunt. *Dom. III Adv.*, v. 20, lit. a.

Reddenda nobis ratio erit de bonis nature et speciatim de nobilissimis animæ potentis. *Dom. VIII post Pent.*, v. 2, lit. c, d.

Cum Dei bona sint adeo magna, gratisque oblata, mille tamen aliquando proferimus excusationes ad illa non acceptanda. *Dom. II post Pent.*, v. 18, lit. b.

In oratione bona cælestia postulanda sunt; bona temporalia in se vana sunt. *Dom. II post Epiph.*, v. 4, lit. f.

Quantum æterna bona cognoscimus tantum transitoria despiciamus et damnamus. *Dom. Septuag.*, v. 2, lit. f.

Consideratio et spes bonorum celestium vanitatem nobis indicat bonorum terrenorum. *Dom. XIV post Pent.*, v. 32, lit. a.

Cælestia bona et dona, respectu terrenorum innumera sunt et infinita. *Dom. XIX post Pent.*, v. 4, lit. b.

Bona hujus mundi transitoria sunt, ut cor hominis cælestia quam stabilia sunt querat. *Dom. I Adv.*, v. 31, lit. a.

Bona hujus mundi non sunt nisi umbra. *Dom. I Adv.*, v. 31, lit. b.

Licet hominibus bona terrena amare, sed ea lege ut illa Deo non anteponeamus. *Ibid.*, lit. c.

Bona hujus mundi, nulli eisdem bene utenti nocent. *Dom. II post Epiph.*, v. 2, lit. c.

Bona hujus mundi non sunt vera. *Dom. II post Epiph.*, v. 3, lit. g.

Difficile, imo impossibile, ut presentibus quis fratur bonis et futuris. *Dom. II post Epiph.*, v. 10, lit. b.

Non prohibet Deus amare bona temporalia sed diligere ad beatitudinem. *Dom. Sezag.*, v. 7, lit. e.

Bona hujus mundi non sunt nisi imagines quadam honorum. *Dom. Quing.*, v. 36, lit. a.

Bona terrena a desiderio et lucro bonorum celestium nos retrahunt. *Dom. Palm.*, v. 8, lit. b.

Miseri mortales ingenti pretio, imo et infinito quasi emere solent mendacia, et pro laboris mercede, nihil post modum inveniunt. *Dom. Palm.*, v. 8, lit. c.

Omnia bona mundi hujus, triplex interitus tollit. *Dom. III post Pasch.*, v. 18, lit. e.

Qui bona terrena a Deo petit non aliquid sed vere nihil tum poscit. *Dom. V post Pasch.*, v. 23, lit. a.

Plane licet bonis temporalibus uti, sed pertransirenter. *Dom. IV post Pent.*, v. 4, lit. a.

Bonorum terrenorum divisionem permisit Deus, ut iis abundans, superfluum indigentia erogat alienæ. *Dom. VIII post Pent.*, v. 1, lit. f.

Deus rationes exigit bonorum temporalium nobis commissorum ad facilitandam salutem. *Dom. VIII post Pent.*, v. 2, lit. e.

Omnia bona mundi hujus adeo nihil sunt ut etiam qui in hoc mundo sublimes sunt idipsum fateri coguntur. *Ibid.*, v. 8, lit. c.

Quisquis animo suo ab hisce terrenis alienus est, æternorum bonorum secum pignus portat. *Dom. X post Pent.*, v. 13, lit. e.

Affectus ad bona caduca et terrena impedimentum est ad comparandum bona cælestia. *Dom. XIII post Pent.*, v. 13, lit. a.

Rerum temporalium abjectio quod fit in liberali erogatione elemosynæ, magnum est omnium bonorum incrementum. *Dom. XIV post Pent.*, v. 25, lit. f.

Nihil tantum valet ad spernendum presentem vanitatem, quam cogitare jugiter æternitatem. *Dom. XI post Pent.*, v. 34, lit. b.

Omnia bona mundi et delicia, velut aqua diffundunt. *Dom. XVI post Pent.*, v. 2, lit. e.

Multi sunt qui majori cum sollicitudine bona temporalia et salutem corporis quam spiritualia et salutem animæ curant. *Dom. XVI post Pent.*, v. 3, lit. a.

Homines terrenis dediti, cælestia et spiritualia contempnunt. *Dom. XIX post Pent.*, v. 3, lit. b.

Temporalia bona a Deo nos seducunt. *Dom. XXIII post Pent.*, v. 19, lit. b.

Bona temporalia sunt nobis velut scala quadam ad invisibilia agnoscenda et amore prosequenda. *Ibid.*, v. 25, lit. b. Vide **DIVITIE**.

Bonitas. — Bonitas Dei singulariter invitat et recipit eos, qui a mundo rejecti sunt et contempti. *Dom. Septuag.*, v. 7, n. 6.

Abusus bonitatis divine efficit peccatores obstinatores. *Ibid.*, v. 13, n. 4.

Divina bonitas patiens quidem est, sed ut ad peni-

tentiam peccatorum nostrorum et emendationem nos exstimulet. *Dom. IX post Pent.*, v. 11, lit. g.

Bonitas Dei ad penitentiam nos debet inducere. *Dom. XV post Pent.*, v. 14, lit. b.

Solum bonum est objectum voluntatis. *Dom. V post Epiph.*, v. 27, n. 3.

Prius est bonum quam malum. *Ibid.*, v. 25, lit. k.

Bonum. — Transitus a bono ad melius bonum consilio et oratione indiget. *Dom. XV post Pent.*, v. 13, lit. a.

Bonus. — Bonus conservat Deus inter malos et quare. *Dom. V post Epiph.*, v. 29, n. 8.

Quare boni in hac vita affligantur, mali autem prosperentur. *Dom. post IV Epiph.*, v. 24, n. 19.

Boni cum malis conversando citius pervertuntur quam convertantur. *Dom. XI post Pent.*, v. 31, lit. a.

Bonus si malo connectitur, aut pares redduntur, aut cito ab invicem separantur. *Dom. XVI post Pent.*, v. 2, lit. e. Vide **SOCIETAS**.

C

Cæcitas. — Cæcitas unde oriatur. *Dom. Quing.*, v. 35, n. 8.

Utilitas cæcitatibus corporalis. *Ibid.*, n. 10.

Remedium cæcitatibus spiritualibus. *Ibid.*, n. 12.

Magna est mundanorum cæcitas quod id magnum et durabile quod æstimet, quod in se nihil est nisi modicum. *Dom. III post Pasch.*, v. 18, lit. e.

Peccata summa cæcitas et lenebra sunt. *Dom. Quing.*, v. 35, lit. b.

Cæcus. — Cæci nomine nuncupatur genus humanum. *Dom. II Adv.*, v. 5, n. 2.

Cæci spirituales significant ignaros. *Ibid.*

Duo assignantur cæci Jerichontini. *Dom. Quing.*, v. 35, n. 6.

Cæcus illuminatori suo gratissimus. *Ibid.*, v. 43, n. 1 et 2.

Cæcus natus perfecte obedivit Christo. *Fer. IV post Dom. IV Quadr.*, v. 7, n. 10.

Subito illuminatus fuit. *Ibid.*, n. 11.

Natus est cæcus ad majorem Dei gloriam. *Ibid.*, v. 3, n. 3.

Cæcus typus est peccatorum in peccatis obdurati et assueti. *Dom. Quing.*, v. 35, lit. c.

In cæco denotatur peccator notitia Dei destitutus. *Ibid.*, lit. e.

Dicendi sunt cæci qui adulatione se duci sinunt in gravissima peccata. *Dom. II Adv.*, lit. a.

Cæcus est et ab omni lumine et cognitione Dei alienus, qui per affectum suum mundo minimo est immersus. *Dom. III Quadr.*, v. 14, lit. j.

Caiphas. — Caiphas quid significet metaphoricè. *Dom. IV Adv.*, v. 1, n. 2.

Calamitas. — Calamitates, morbi, infirmitates apparatus sunt Dei et questionarii. *Dom. III post Epiph.*, v. 4, lit. c.

In publicis calamitatibus, in extremis periculis, dissoluti etiam homines oculos aperiunt, et in se redeunt. *Dom. IV post Epiph.*, v. 27, lit. b.

Calamitas imminens magis multiplicat timorem ac exaggerat agoniam quam dum ipsa patitur. *Dom. II Quadr.*, v. 3, lit. a.

Calceus. — In calcamentis signatur humanitas Christi. *Dom. III Adv.*, v. 27, n. 3. Vide **CHRISTUS**.

Calix. — Calix passionis quam amarus fuerit. *Fer. IV post Dom. II Quadr.*, v. 22, n. 23.

Calumnia. — Calumnia zizania ut plurimum in agrum tritico seminatam spargitur. *Dom. infra Octav. Nativ.*, v. 34, lit. j.

Calumnia, sicut venti aquas maris, viros etiam sapientes et perfectissimos conturbant. *Dom. IV post Epiph.*, v. 21, lit. h.

Iusti specialiter a calumniis infestantur. *Ibid.*

Magnum est meritum, magna virtus et remuneratio apud Deum eorum qui calumnias fortiter et patienter sufferunt. *Dom. Pass.*, v. 49, lit. b.

Deus calumnias earumque falsitatem delegere solet. *Dom. infra Octav. Ascens.*, v. 26, lit. h.

Christus ab opere charitatis, ob calumniam non desistebat, ad nostrum exemplum ut calumnias patienter feramus. *Dom. III post Pent.*, v. 1, lit. e.

Calumnia, in eum in quo innocentia et sanctæ ac immaculate vitæ candor viget, communiter effunditur. *Dom. XVI post Pent.*, v. 1, lit. h.

Canã Galilee. — Illius interpretatio. *Dom. III post Epiph.*, v. 1, lit. l.

Cananea. — Cananea fuit typus Ecclesiæ. *Fer. V post Dom. I Quadr.*, v. 28, n. 23.

Deprædicatur magna ejus fides. *Ibid.*, v. 28, n. 4.

Cananea docet modum orandi. *Ibid.*, v. 22, n. 1.

Ejus conformitas cum voluntate divina. *Fer. V post Dom. I Quadr.*, v. 22, n. 20.

Multos exerevit actus heroicis. *Ibid.*, n. 4.

Credidit in Christum. *Fer. V post Dom. I Quadr.*, v. 22, n. 7.

Libenter suscipit nomen canis. *Ibid.*, v. 27, n. 2.

Quales exercevit virtutes. *Ibid.*, n. 7.

Charitas ejus par fuit dilectioni S. Pauli. *Ibid.*, v. 26, n. 15.

Quidquid voluit obtinuit. *Ibid.*, v. 28, n. 9.

Animosam se exhibuit. *Ibid.*, v. 13, n. 1.

Charitas ejus erga filiam. *Ibid.*, v. 25, n. 3.

Propter humilitatem, ex abjecta conditione canum, filia facta est. *Dom. X post Pent.*, v. 10, lit. g.

Canes. — Eorum proprietates. *Fer. VI post Dom. I Quadr.*, v. 27, n. 4.

Canes allatrant pauperes, timidi ne panis eis deficiat. *Fer. V post Dom. II Quadr.*, v. 21, n. 9.

Cantus. — Cantus lascivi laqueus sunt demonis. *Dom. XXIII post Pent.*, v. 23, n. 4.

Sunt venenum quod ex ore Christianorum egredi non debet. *Ibid.*

Capharnaum. — Explicatur quid nominis. *Dom. III post Epiph.*, v. 5, n. 1, et v. 6, n. 5.

Caput. — Quid sit levare caput, multipliciter explicatur. *Dom. I Adv.*, v. 28, n. 2 et 3.

Carnales appetitus. — Ad eos coercendos multum valet maceratio carnis. *Dom. infra Octav. Nativ.*, v. 37, lit. a.

Carnis vitium. — In clameum contra carnem vitium fugere debemus. *Dom. II Adv.*, v. 7, lit. e.

Licet fuga necessaria sit in omni peccato, maxime tamen in vitio carnis. *Dom. IV Quadr.*, v. 2, lit. a. Vide **LUXURIA**.